

Søndergaard sige, og det er der ikke nogen, der kan bruge til noget.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg er ked af, at Venstres ordfører snakker udenom, for Venstres ordfører angreb jo den dom, som lige præcis var en dom mod, at man fra en virksomheds side havde brugt arbejdskraft til at udføre fuldstændig ordinært arbejde til en minimumsløn. Hvad er det for noget? Hvis man vil have lavet ordinært arbejde, og man får en arbejdskraft, der kan udføre det ordinære arbejde, hvorfor skal man så kun betale halv løn? Det er løntrykkeri, og det er det, hr. Jens Rohde forsvarer.

Så forstod jeg, at hr. Jens Rohde havde masser af eksempler på, at arbejdsløse var blevet anvist et arbejde, men havde sagt nej, og så var der ikke sket noget. Men hr. Jens Rohde havde ikke tid til at nævne dem alle sammen, og derfor nævnte hr. Jens Rohde ikke ét eneste. Men nu får hr. Jens Rohde mulighed for at nævne bare ét eksempel på, at det er tilfældet, og hvis hr. Jens Rohde ikke lige kan huske det her, så lad os da bruge tiden bagefter til at få fremlagt et eksempel på, at en a-kasse har accepteret, at en person har sagt, at han ikke gider tage det arbejde, uden at der er sket noget.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Det kunne da godt være, vi skulle finde et eksempel, men man kan jo ikke stå og blæse navne ud heroppe fra Folketingets talerstol. Det ville være fuldstændig absurd, fuldstændig absurd.

I den sag, som jeg hentydede til, var det rigtigt. Det var den sag, hvor SiD greb ind over for tagdækkeren, men det, der var kernen i det, var jo, at manden, som fik det, hr. Søren Søndergaard kalder ordinært arbejde, fik en chance for at vise, hvad han duede til. Han fik en chance af en arbejdsgiver for at komme ud på arbejdsmarkedet. Der var en arbejdsgiver, der tog et socialt ansvar og sagde: O.k., men det er på halv løn til at starte med. Men resultatet blev jo, at manden senere kom i ordinært job i den selv samme virksomhed til ordinær løn. Der var en virksomhed, som gav manden en chance, men fagbevægelsen straffede ham, og sådan får vi ikke flere i arbejde. Det kan jeg godt slå ét hundrede procent fast over for hr. Søren Søndergaard.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg vil godt vende tilbage til diskussionen om vore daginstitutioner og knytte det an til det punkt i statsministerens tale fra i tirsdags, hvor statsministeren lagde op til, at nu skal man i højere grad fra forældreside frit kunne vælge daginstitutioner over kommunegrænserne. Det kan vi godt støtte fra Kristeligt Folkepartis side, det er såmænd udmærket.

Kl. 11.20

Men jeg vil godt høre, om hr. Jens Rohde ikke synes, at det måske var mere relevant med hensyn til daginstitutionerne og ikke mindst vore børn, at man fik skabt mere kvalitet i de dagpasningstilbud, der findes. Er det ikke nu, hvor børneargangene ændrer sig, bliver mindre, vi skulle sikre, at kommunerne rent faktisk får skabt mere plads og rum til børnene i daginstitutionerne, og bør det ikke være et vigtigt tema i forbindelse med finanslovforhandlingerne?

Hr. Jens Rohde talte meget om det personlige ansvar, og at forældrene også skal tage ansvar i diskussionen om den negative sociale arv, og det er jeg fuldstændig enig i. Men er det så alligevel ikke lidt absurd, at det, som regeringen spiller ud med på de områder, der vedrører vores børn, er, at man kan vælge daginstitutioner på tværs af kommunegrænserne, og at kommunerne nu også kan vælge at give tilskud til de forældre, der selv passer deres børn? Hvornår vælger regeringen egentlig at lade forældrene få det frie valg, også med hensyn til hvordan de ønsker, at deres børn skal passes?

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg synes altid, det er relevant at tage en diskussion og i øvrigt også forhandlinger, som vedrører vore børn, og om, hvordan vi kan forbedre vilkårene for vore børn. Jeg har selv en datter, der går i daginstitution, så jeg kender godt vilkårene.

Jeg ved også godt, at det ikke bare handler om, at man – som man jo har gjort mange steder – bygger nogle flotte nye institutioner, hvor pædagogerne bedre kan overvåge, hvad der sker, og hvor rummene også er bedre, når det gælder lyd og sådan noget. Det handler også om voksenkontakt og stimulering af de helt basale ting, som børn har brug for, det er vi meget enige om. For min skyld kan vi godt tage den overordnede diskussion og også genforhandle med kommunerne, men jeg kan jo ikke blande mig i den en-